

Tóm tắt các Bài Đọc:

Bài Đọc 1 – Huấn Ca 35:12-14, 16-18: Chúa, Đấng công chính và vô tư, lắng nghe tiếng kêu của người bị áp bức và người khiêm nhường, đảm bảo lời cầu nguyện của họ được đáp lại và công lý được thực thi nhanh chóng.

Đáp ca – Thánh Vịnh 34: Chúa luôn nâng đỡ người công chính và người nghèo khó, giải thoát họ khỏi cơn hoạn nạn và đảm bảo họ được ngợi khen. Ai tìm kiếm sự che chở của Chúa sẽ không bị kết án.

Bài Đọc 2 – 2 Tm 4:6-8, 16-18: Đối diện với cái chết, tôi vẫn trung thành và mong đợi phần thưởng đã hứa. Mặc dù bị bỏ rơi, Chúa đã ban cho tôi sức mạnh để rao truyền lời Chúa, và Người sẽ đưa tôi vào Vương Quốc của Người.

Phúc Âm – Luca 18:9-14: Chúa Giê-su dạy rằng sự khiêm nhường chân thật, chứ không phải sự tự cho mình là công chính, sẽ dẫn đến sự công chính trước mặt Thiên Chúa, như được thể hiện qua dụ ngôn so sánh người Pha-ri-si và người thu thuế ăn năn.

Kính Thưa Quý Ông Bà, Anh Chị Em Thân Mến,

Chúa Giê-su nhấn mạnh rằng Thiên Chúa lắng nghe và đáp lại mọi lời cầu nguyện, kể cả những lời cầu nguyện tuyệt vọng và thiếu thốn, không đầy đủ nhất. Chúa Giê-su không bất công, không vô tình, cũng như Ngài không điếc, không hiểu biết, không yếu đuối hay không có khả năng. Ngài là lòng nhân từ vô hạn, sự khôn ngoan vô hạn, quyền năng vô hạn. Nếu điều đó không đúng, thì Thiên Chúa không phải là Thiên Chúa. Ngài công bằng và yêu thương. Ngài không độc đoán. Ngài không thiên vị. Ngài yêu thương mỗi người chúng ta vô hạn và bình đẳng. Chúng ta không tin Ngài, không tin cậy nơi Ngài và vâng lời Ngài vô hạn và bình đẳng. Ngài luôn thành tín với chúng ta nhưng chúng ta không phải lúc nào cũng thành tín với Ngài. Ngài luôn sẵn lòng phục vụ chúng ta, nhưng chúng ta không phải lúc nào cũng sẵn lòng phục vụ Ngài.

Điều ngăn cản lời cầu nguyện của chúng ta được đáp lại không phải là bất cứ điều gì từ nơi Thiên Chúa. Ngài luôn ban cho chúng ta những gì tốt nhất. Rào cản luôn nằm ở chúng ta: vì chúng ta thiếu khôn ngoan để nhận ra điều gì thực sự tốt nhất cho mình về lâu dài, vì chúng ta không nhận ra rằng điều chúng ta cần nhất không phải là những điều chúng ta cầu xin; mà chính là việc chúng ta phải luôn tiếp tục cầu nguyện, để gia tăng đức tin và thêm lòng tin tưởng hơn là đặt trọng tâm vào tài khoản ngân hàng, sự ổn định công việc, sức khỏe hay sức khỏe tinh thần. Chúa luôn ban cho chúng ta những gì chúng ta cần, mặc dù đó không phải là điều chúng ta mong muốn.

Không phải tất cả các phi thuyền đều bay tới mặt trăng. Nhưng tất cả những lời cầu nguyện đều bay lên tới thiên đàng. Cầu nguyện giống như một cuộc gọi điện thoại đường dài được đảm bảo và miễn phí. Bưu điện Hoa Kỳ đôi khi có thể làm mất thư tín, nhưng Chúa thì không bao giờ.

Anh Chị Em thân mến,

Bài Phúc Âm theo Thánh Luca, chương 18, hôm nay nói về tinh thần khiêm nhường trong cầu nguyện: Lời cầu nguyện của người Phariseu nhằm tôn vinh “cái tôi”, trong khi lời cầu nguyện của người thu thuế hướng tới – vươn lên “Thiên Chúa”. Chúng ta cùng tìm hiểu hai bài học sau đây:

1. Lòng tự cao - tự đại (Vỗ ngực)

Người Phariseu khoe khoang công trạng của mình. Ông ta tự cho mình là thánh thiện, đạo đức và đặt mình lên trên người khác: “... vì ông ta không giống như người thu thuế kia!”. Lời cầu nguyện của ông ta còn tệ hơn khi ông ta tự hào mình là người công chính và so sánh mình với cuộc sống bên ngoài của người khác.

“*Đứng thẳng*” với sự kiêu ngạo và ảo tưởng, khẳng định mình bằng cách phủ nhận người khác, bằng cách vu khống, phỉ báng và hạ thấp người khác thật sự là vô liêm sỉ. Nội dung lời cầu nguyện của ông ta chỉ là khoe khoang với Chúa và gây chia rẽ. Đó là những lời buộc tội anh em, những sai lầm trong đức ái, và không có gì tích cực trong việc xây dựng cộng đồng và tôn vinh lòng thương xót của Chúa.

Ông ta khoe khoang những thành tựu đạo đức của mình: “*ăn chay hai lần một tuần, dâng cho Chúa một phần mười thu nhập của mình*”. Ông ta nghĩ rằng việc giữ luật pháp là điều kiện buộc Chúa phải ban ơn, nhưng thực ra, việc Chúa ban ơn hay không là quyền của Chúa.

Ông ta đến cầu nguyện trong khi tự cho mình đầy đủ đức hạnh, nên không có chỗ cho Chúa đổ ơn vào đó. Lời cầu nguyện của ông ta bắt đầu bằng một tình cảm biết ơn cao đẹp, nhưng nhanh chóng trở nên xấu xí vì ông ta có ý định bắt Chúa phải thỏa hiệp với lối sống của mình, chọn luật pháp làm sự cứu rỗi.

2. Hãy hạ mình xuống (Đấm ngực)

Người thu thuế ý thức được thân phận tội lỗi của mình, một thân phận quá nhơ nhuốc trong con mắt thành kiến của những người đương thời. Ông chỉ còn biết chờ đợi sự thanh tẩy trong mắt Chúa, bởi vì ông thấy mình đã bắt công trong vòng luẩn quẩn của một nghề nghiệp bị coi là tội phản quốc và gây hại cho dân.

Ông đến với Chúa với tấm lòng ăn năn và khao khát Chúa.

Ông khiêm nhường cầu xin sự tha thứ, xin Chúa dẫn dắt ông trở về với tình yêu thương của Chúa, trở về với những người anh em mà ông đã xúc phạm.

“*Nâng mình lên*” là muốn khẳng định mình; tự cho mình là nhất. Đây là hành vi của những người kiêu ngạo, thái độ ham muốn danh vọng và quyền lực, muốn đứng trên mọi người. “*Hạ mình xuống*” là thái độ của những người khiêm nhường. Khiêm nhường là nhận ra mình còn thiếu sót, chưa hoàn hảo để vươn lên, và yếu đuối để sám hối.

Tóm lại, Chúa dạy chúng ta: Luật pháp là quy tắc vàng cho cuộc sống. Nếu qua luật pháp, con người nhận ra bàn tay và trái tim của Chúa luôn dẫn dắt và giáo dục con người. Giữ luật là giữ chính mình, chứ không phải giữ “con đường trong lòng”, miễn là chúng ta không coi luật là mục đích, mà là phương tiện giúp chúng ta đến với Chúa.

Chúng ta giữ luật vì chúng ta yêu mến Chúa. Chúng ta ăn chay, bố thí, dâng công đức... vì bổn phận của chúng ta đối với Chúa và phục vụ tha nhân cũng như vì lợi ích chung, chứ không phải giữ luật để khoe khoang và khoe khoang sự vượt trội của mình.

Đừng dựa vào địa vị của mình để tự hào, đừng tự cho mình là công chính hơn người khác vì giữ luật pháp, nhưng hãy trở về với vinh quang của Chúa, và nhìn nhận rằng bất cứ điều gì chúng ta có đều là do ân điển của Chúa.

Bởi vì trước mặt Chúa, không có sự phân biệt giữa người có địa vị cao hay người nghèo túng, thiếu thốn, nhưng người cao quý trong vương quốc của Chúa là người trở nên nhỏ bé, tức là khiêm nhường.

Đạo đức chân chính là sự cân bằng giữa nỗ lực và hy vọng. Tức là vừa nỗ lực hoàn thiện bản thân vừa biết cộng tác với ân điển của Chúa, không muốn khẳng định mình và ép buộc Chúa và mọi người phải công nhận mình là công chính.

Đừng "đứng thẳng" và vỗ ngực như người Pha-ri-si. Con người chúng ta dễ dàng phân biệt người cao quý và người khiêm nhường, so sánh tài năng với người thiếu năng ... rồi dễ dàng khinh thường những người kém may mắn hơn. Nhất là khi chúng ta có điều gì đó tốt hơn người khác, chúng ta dễ dàng khoe khoang và coi thường những người kém cỏi hơn mình. Người giàu khinh người nghèo, người tài khinh kẻ dốt, người đẹp khinh kẻ xấu...

Hãy cúi đầu và “đắm ngực” như người thu thuế. Thiên Chúa kêu gọi chúng ta tôn trọng mọi người theo tinh thần của Thiên Chúa, một Thiên Chúa tối cao không khinh người tội lỗi và thấp hèn.

Lạy Chúa Giê-su, xin dạy chúng con biết khiêm nhường sâu sắc, nhận ra những yếu đuối và bất toàn của mình, và cần đến sự tha thứ đầy lòng thương xót của Ngài. Xin đừng để chúng con ích kỷ và tự cho mình là công chính, chỉ biết phán xét và chỉ trích anh em mình. Amen.